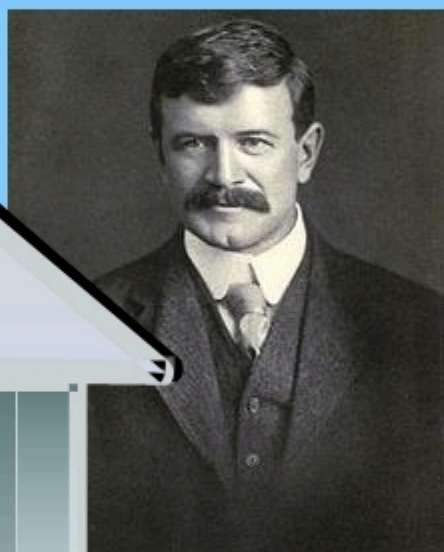
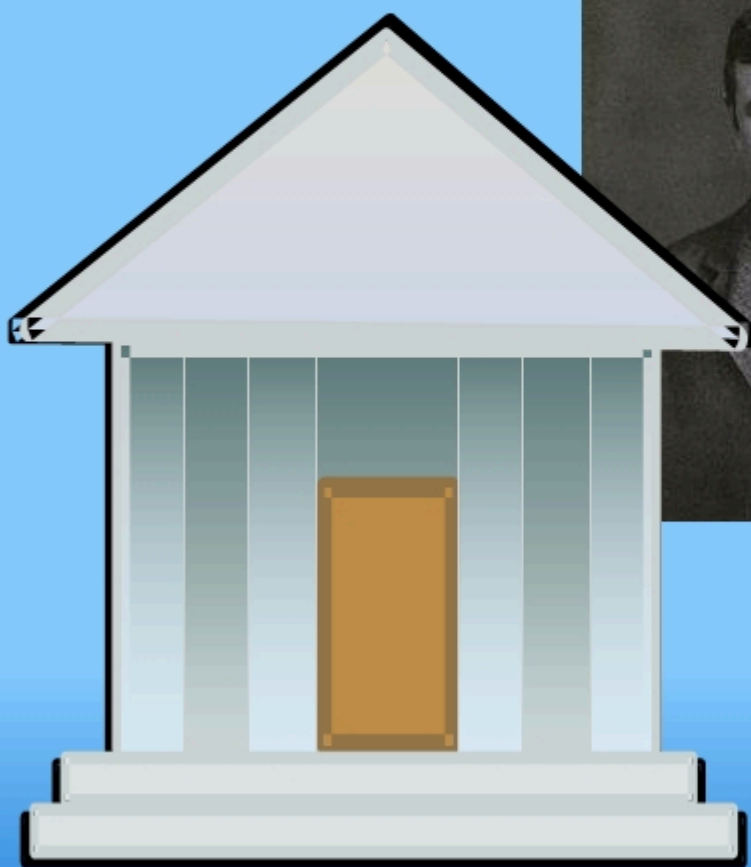

Stephen Leacock

Mi Conto Bancari

Bibliotheca electronica **in interlingua**

www.interlingua.com

Mi Conto Bancari

per Stephen Leacock

Traducite in interlingua per Patricio Negrete

Composition: Thomas Breinstrup

Publicate (PDF e epub): octobre 2012

© 2012 Patricio Negrete e Union Mundial pro Interlingua

Designo del copertura: Thomas Breinstrup

Illustrationes: Openclipart.org e Wikipedia.org

Tote derechos reservate. Iste texto es facite disponibile pro uso non-commercial solamente. Tote formas de re-vendita o re-distribution electronic o imprimate es prohibite sin permission in scripto. Nulle parte de iste publication pote assi esser re-producite, copiate, conservate in un systema de cercar o transmittite in ulle forma o per ulle methodo: graphic, electronic, mechanic, photographic, registrate sur disco o cassetta o digitalmente, transferite a bases de datos o in altere maniera sin permission in scripto. Es permittite citar in recensioni con indication del fonte.

Bibliotheca electronic in interlingua

www.interlingua.com

Le Bibliotheca electronic in interlingua es un collection de e-libros, redigite e publicate per le Union Mundial pro Interlingua (UMI), www.interlingua.com

Que es interlingua?

Interlingua es un lingua complete perfecte pro communication international a causa de su vocabulario international e un grammatica totalmente regular – sin exceptiones. Centos de millones comprende interlingua a prime vista. Interlingua functiona in casa, in scholas, in officios – in omne locos, ubi on besonia communication sin frontieras. Usa interlingua con tu familia, amicos, in le schola o in tu labor professional. Le avantages es numerose. Il ha multe materiales – sur papiro e electronic: litteratura original e traducite, belletristic e professional, magazines, brochures, e-libros, sitios in Internet.

Mi Conto Bancari

Stephen Leacock

Traducite in interlingua per Patricio Negrete

Quando io entra in un banca io me espaventa. Le empleatos me espaventa; le scriptorios me espaventa; le vision del moneta me espaventa; toto me espaventa. Si tosto que io passa per le portas de un banca e io tenta commerciar ibi, io deveni un imbecille irresponsabile.

Io sapeva isto antea, ma mi salario haveva essite augmentate a cinquanta dollars per mense e io sentiva que le banca esserea le unic loco pro illo.

Assi io entrava vacillante e reguardava ubique le empleatos con timor. Io haveva le idea que un persona qui esseva super le puncto de aperir un conto in le banca necessariamente debeva parlar con le manager.

Io me approachava a un scriptorio marcate ‘Contabile’. Le contabile esseva un diablo alte, confidente. Le sol vista de ille me espaventava. Mi voce sonava como veniente del tumba.

‘Esque io pote parlar con le manager?’ Io diceva, e io addeva solemnemente, ‘sol.’ Io non sape proque io diceva ‘sol’.

‘Certemente,’ diceva le contabile e ille le faceva venir.

Le manager esseva un homine tranquille, grave. Io teneva mi cinquanta dollars, premite in un balla, in mi tasca.

‘Es vos le manager?’ io diceva. Deo sape que io non lo dubitava.

‘Si,’ ille diceva.

‘Esque io pote vider vos,’ io demandava, ‘sol?’ Io non voleva dicer ‘sol’ novemente, ma sin iste parola le demanda pareva insensate.

Le manager me reguardava con un pauco de anxietate. Ille sentiva

que io habeva un terribile secreto a revelar.

‘Entra,’ diceva ille, e ille me duceva a su bureau private. Ille serrava le porta.

‘Ci nos es libere de interruptiones,’ ille diceva. ‘Sede vos.’

Nos ambes sedeva e nos regardava le un le altere. Io esseva stupefacite. Io non sapeva que dicer deinde.

‘Vos es un del detectives del Agentia Pinkerton, io suppone,’ diceva ille.

Mi mysteriose maniera le habeva facite credet que io esseva un detective. Io sapeva lo que ille pensava e isto me peyorava.

‘No, non de Pinkerton,’ io diceva, apparentemente significante que io esseva un detective ma non de Pinkerton.

‘A dicer le veritate,’ io continuava, como si alicuno me habeva urgite a dicer mentitas al respecto, ‘Io non es un detective. Io ha venite pro aperir un conto. Io intende depositar tote mi moneta in iste banca.’

Le manager semblava alleviate ma totevia grave; nunc ille esseva secur que io esseva un homine multo ric, forsan un membro del familia Rothschild.

‘Un grande conto, io suppone,’ diceva ille.

‘Assatis grande,’ io susurrava. ‘Io intende depositar in iste banca le summa de cinquanta dollars nunc e regularmente cinquanta dollars mensualmente.’

Le manager se levava, aperiva le porta e vocava le contabile.

‘Senior Montgomery,’ diceva ille con un voce inamical alte, ‘iste senior va aperir un conto. Ille depositara cinquanta dollars in illo. Bon die.’

Io me levava.

Un grande porta de ferro esseva aperite al latere del bureau.

‘Bon die,’ io diceva, e io camminava al interior del cassa forte.

‘Sorti,’ diceva le manager frigidemente, e me monstrava in le direction de un secunde porta.

Io me approachava al scriptorio del contabile e io le passava mi balla de moneta con un movimento rapide e subite como si io ageva un sorta de artificio. Mi facie esseva terribilmente pallide.

‘Prende,’ io diceva, ‘deposita lo in mi conto.’ Le sono de mi voce pareva significar, ‘Que nos face iste penose cosa durante que nos totevia senti que nos vole facer lo.’

Ille prendeva le moneta e ille lo passava a un altere empleato.

Ille me faceva scriber le summa in un pecia de papiro e signar mi nomine in un libro. Io jam non sapeva lo que io faceva. Le banca pareva natar ante mi oculos.

‘Esque illo es in le conto?’ io demandava con un voce cave, trepidante.

‘Si’, diceva le contabile.

‘Tunc io vole scriber un cheque.’

Mi idea esseva prender sex dollars ab illo pro uso personal. Alicuno me dava un libro de cheques e un altere persona cominciava dicer me como scriber un cheque. Le personas del banca me tractava como un homine qui possedeva milliones de dollars, ma qui non esseva bon. Io scribeva alique in le cheque e io lo pulsava verso le empleato. Ille lo reguardava.

‘Que! Esque vos va retirar lo toto?’ demandava ille sorprendite. Tunc io comprendeva que io haveva scribite cinquanta sex dollars in vice de sex. Io esseva troppo disconcertate pro explicar mi error. Tote le empleatos haveva stoppate lor travaglio pro reguardar me.

Io doveva prender un decision.

‘Si, toto.’

‘Vos vole retirar su moneta ab le banca?’

‘Cata centesimo de illo.’

‘Esque vos non va depositar plus in le conto?’ demandava le empleato, sorprendite.

‘Nunquam.’

Un fatue sperantia me veniva que illes poterea pensar que alicun cosa me habeva offendite durante que io scribeva le cheque e que io habeva cambiate de opinion. Io faceva un van tentativa de apparer como un homine extremamente irascibile.

Le empleato se preparava pro pagar le moneta.

‘Como vos lo vole?’ diceva ille.

‘Que?’

‘Como vos lo vole?’

‘Oh’ – Io comprendeva lo que ille intendeva dicer me e io respondeva sin pensar a illo – ‘in billetes de cinquanta dollars.’

Ille me dava un billet de cinquanta dollars.

‘E le sex?’ ille demandava frigidemente.

‘In sex billetes de un dollar,’ io diceva.

Ille me dava sex dollars e io sortiva rapidamente.

Quando le porta se claudeva detra me io audiva le sono de risos que se altiava usque le tecto del banca. A partir de ille momento io jam non usa un banca. Io tene mi moneta in le tasca de mi pantalones e mi sparnios in un calcetta.

SUPER LE AUTOR

Stephen Butler Leacock

(1869-1944) esseva professor, scientista politic, autor e humorista canadian ma de nascentia britannic.

Ille es considerate le humorista anglophone le plus cognoscite in le mundo inter 1915 e 1925. In 1876 ille e su familia emigrava a Canada, ubi ille in 1891 deveniva candidato de linguas moderne. Su prime obra – e le plus profitabile – appareva in 1960, un manual universitari “Elementos del Scientia Politic”. 27 al-

tere libros con non-fiction sequeva. Le prime collection de su historias humoristic “Literary Lapses” appareva in 1910. Su obras le plus importante es “Sunshine Sketches of a Little Town” (1912) e “Arcadian Adventures with the Idol Rich” (1914). In total, Stephen Leacock scriveva 35 libros super humor. Ille anque scribeva super autores como Mark Twain e Charles Dickens. Ille moriva le 28 de martio 1944 per cancer.

